

I T A L I E.

ROME den 10. Mei.

In de afgeloopene week zijn wederom verscheidene personen, zoo vreemdelingen als inwoners, des avonds op de straat aangevallen en uitgeplunderd. Enkele daders zijn ontdekt en gevangen genomen. De politie is echter alhier niet wakzaam genoeg, om deze straatrooverijen, die elk jaar op zekere tijden herhaald worden, te beletten.

— Ons finantie-wezen blijft in eenen bedroevenden toestand. Ofschoon de belastingen thans aanmerkelijk verhoogd zijn, zoo wordt het deficit of het tekort, daardoor niet alleen gedekt, maar het bedraagt maandelijks 170,000 scudi. De hoofdoorzaak van dit deficit is de militaire magt, welke de Paus genoodzaakt is aan te houden, ten einde zich tegen de onruststokers en opstandelingen te handhaven. De maandelijksche uitgave daartoe bedraagt 150,000 scudi. Men verzekert, dat onze nieuwe minister van finantie, monsignor *Brignoli*, die zelve een zeer rijk man is, in Genua, bij eene zeer rijke familie, eene nieuwe geldleening van een millioen scudi, op voordeelige voorwaarden heeft aangegaan.

— Uit Griekenland hebben wij berigten tot den 14. April: „De provincien Attika en Eubée — aldus schrijft men — zijn door Koning *Otto*, gedeeltelijk bezet geworden. Zijne troepen zijn in Athene, de hoofdstad van Griekenland, met gejuich ontvangen. (De bezetting van Athene door de Beijersche-Grieksche troepen is reeds vroeger door ons medegedeeld.) Zij plantten zich tegen over den tempel van *Theseus*, alwaar zij door de Demogeronten en de geestelijkheid op het plegtigst werden verwelkomd. De zwakke turksche bezetting, die nog geen order van de Porte heeft, om uit Attika terug te trekken, zag de vreugde der inwoners, bij den plegtigen intogt der Christen-troepen, van de muren der Akropolis rustig aan. Athene is alzoo eindelijk met Griekenland vereenigd, en de nieuwe *Cekrops* wordt elken dag verwacht, om zijnen intogt in de oude en nieuwe overblijfsels van de wereldberoemde stad, den zetel van het nieuwe Koninkrijk, te doen.”

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 16. Mei.

De 5 pCt. metall. waren gisteren 92½; de 4 pCt. 83, en de bankactien 1207½.

— Te Trieste heeft een voornaam handelshuis ook uit Alexandria de tijding ontvangen, dat de Onder-Koning van Egypte aldaar den vrede met de Porte heeft doen bekend maken, als ook dat het district van *Akana* door de Porte is afgestaan geworden. Alhier is intusschen niets officieels deswege bekend.

— In Konstantinopel wordt de turksche vloot uitgerust, en de turksche troepen, met behulp van de Russen, georganiseerd.

— In Servië worden troepen-korpsen georganiseerd, waarschijnlijk om tegen de Bosniakken te zenden, die in opstand tegen de Porte zijn.

WEENEN den 17. Mei.

De 5 pCt. metall. zijn heden 92½; de 4 pCt. 83½; de loten van 100 fl. 189½; de partialen 134½; de bankbiljetten 53, en de bankactien 1211½.

— De graaf *St. Aulaire* zal dezer dagen eene audientie bij Z. M. den Keizer hebben, om zijne geloofsbriefjes als franschen ambassadeur over te geven.

— Volgens de laatste berigten uit Konstantinopel, was de fransche secretaris *de Varennes* uit het leger van *Ibrahim* nog niet terug, en wist men dus weinig naders van de Oosterfche zaken.

KOBLENTZ den 17. Mei.

Het eerste vaartuig, bestemd om eene geregelde gemeenschap tuschen de havens van den Neder-Rijn en die van de Mein te onderhouden, is eergisteren alhier aangekomen. Dit vaartuig, de *Koning van Beijeren* genaamd, komt van Kitzingen en brengt koopgoederen voor ons mede. Van hier vertrekt het naar Keulen, om ook derwaarts goederen te brengen.

DUSSELDORF den 18. Mei.

De hertog en de hertogin *Bernhard von Saxe-Weimar* zijn den 16. dezer met de stoomboot aangekomen. De hertogin is met haar huisgezin den volgenden dag naar Meiningen vertrokken; doch de hertog is voornemens heden naar Nederland terug te keeren.

BERLIJN den 21. Mei.

De berigten uit het Oosten ontvangen, zeggen wel dat de rust aldaar spoedig zal hersteld zijn, doch leveren eene donkere schilderij op van den toestand van het turksche rijk: Eene volkomene gevoelloosheid — zegt dit bericht — karakteriseert de mahomedaansche bevolking, en alle de door Sultan *Mahmoud* van de Europeërs ontleende inrigtingen zijn den Turken eenen gruwel. De op de europe'sche wijze georganiseerde korpsen zijn op vele plaatsen door de turksche bewoners verjaagd. De geest van insubordinatie en opstand vertoont zich overal; gelukkiglijk zullen de russische troepen de hoofdstad en omstreken voor oproer bewaren; doch zoodra deze zich van daar zullen verwijderd hebben, heeft men bloedige tooneelen te verwachten. Zonder leger, (want de troepen, die in Konstantinopel bezoldigd en gevoed worden, kunnen voor geen leger doorgaan, daar zij uit elkander loopen zoodra zij de hoofdstad verlaten hebben,) en zonder eenige andere moralische kracht, die aan zijne bevelen den noodigen nadruk geven kan, zal het voor den Sultan onmogelijk zijn, om zijne heerschappij in zijne provincien te herstellen. Zonder lijfwacht en zonder russische troepen zoude zijn leven in gevaar zijn gekomen, en met zijnen dood zoude het Ottomannische rijk ophouden te bestaan. — Men vertrouwt alhier, even als in Parijs, dat de Oosterfche zaak, door onderhandelingen, zal vereffend worden; doch welke middelen zal men aanwenden, om den Sultan het rustig bezit van zijn rijk te verzekeren? Is de Sultan, zonder een europeesch garnizoen, in zijne hoofdstad zeker te achten? Welke Mogendheid zal de troepen leveren, en zullen de andere daarmede genoegen nemen? Rusland heeft verklaard, dat het zoo lang tegen *Mehemed-Ali*

zal ageren, als deze in zijnen opstand tegen de Porte blijft volharden. Kan men dus gelooven, dat Rusland zal toestaan, dat de Sultan zijnen voormaligen Pacha als souverain zal erkennen en hem geheel Syrië voor altijd zal afstaan? Rusland heeft alle middelen in handen, om in deze zaak met nadruk te handelen; hij staat daar gerust, en voor zijnen wil moeten de hindernissen wijken. Ware Klein-Azie een beschaafd land, alwaar een leger het noodige kan vinden, zoo was een korps van 15,000 Russen toereikende, om *Ibrahim* met zijne 35,000 Arabieren te verdrijven. Daar echter de marsch van Scutari, door geheel Klein-Azie, tot aan de Syrische grenzen menige zwarigheden zal ontmoeten, zoo zal het noodig zijn, in het Oosten des lands eene afwenning te maken, en met een ander korps over Erzerum naar Tokat en Kaifarich door te dringen. De marsch van de russische troepen van Scutari naar het Zuid-Oosten, en van Erzerum naar het Westen, zoude waarschijnlijk het gevolg hebben, dat *Ibrahim*, zonder zwaardslag, Klein-Azie ontruimde. Daarmede ware het land echter nog niet aan de Porte rustig onderworpen. Garnizoenen van hulp-troepen in de voornaamste steden zouden tot bereiking van dat doel dienstig zijn. Rusland zal door de Porte verzocht worden daartoe troepen achter te laten. Engeland zal daartegen weinig doen; Frankrijk echter veel te zeggen hebben.

— Uit Petersburg heeft men berigten van den 11. Mei, waarin het volgende verlag wordt gegeven van het gulle onthaal, hetwelk de russische troepen van wege den Sultan genieten: „De buitengemeene zorg der Turksche regering en hare aanhoudende bemoeijng, om onze troepen alle mogelijk gemak en voldoening te geven, hebben aan de zelve, gedurende hunnen legertijd, behoeften van allerlei aard in overvloed verschaft. Aan de officieren zijn, bij de groote moeilijkheid, om te dier plaats paarden te bekomen, op order van den Sultan uit zijne stallen rijpaarden gegeven, alsmede aan het kommando kozakken, hetwelk bij de afzending van Odessa slechts een zeer gering getal paarden kon medenemen. Zoo is ook onze artillerie met Turksche artilleriepaarden voorzien, uit welker groot getal de generaal *Murawief* de beste mogt uitkiezen. — De trouwe volvoerder der bevelen van den Sultan, in alles, wat de verzorging en verpleging onzer troepen betreft, is de opperbevelhebber der Turksche geregelde troepen, de seraskier *Chosrew-Pacha*. Deze, die met onvermoeiden ijver het welzijn onzer troepen behartigt, tracht zijne dankbaarheid voor de grootmoedige hulp, aan zijnen meester verleend, met der daad te bewijzen. — Ook de Sultan verzuimt van zijnen kant bij geene gelegenheid, om aan onze troepen zijne toegenegenheid en deelneming te betuigen. Zoo zond hij op den heiligen Paaschdag zelf een ambtenaar naar het leger, met last, om in zijnen naam de generaals, officieren en soldaten op dezen feestelijken dag geluk te wenschen. Te gelijkertijd zond hij onderscheidene geschenken, bestaande in vleesch, brandewijn, eijeren, vijgen, enz., en aan de officieren wijn, rum, suiker en amandelen. Terwijl de generaal *Murawief* deze geschenken aannam, vond hij goed, een gedeelte daarvan aan de turksche troepen, welke aan de ladingsplaats de wacht houden, te doen toekomen. Deze troepen, welke hunne dienst ten ijverigste waarnemen, leven met de onze op den vriendschappelijksten voet. Dagelijks worden door hen ordonnancen en boden naar den generaal *Murawief* gezonden, en hunne bevelhebbers bezoeken dikwijls ons kamp, zeer begeerig om onze diensterde te leeren kennen en bij hen na te volgen. Van onzen kant wordt hun daarbij geene de minste hindernis in den weg gelegd; men bevredigt veelmeer hunne wenschen op het bereidvaardigste. Zoo waren, ingevolge beschikking van den generaal *Murawief*, bij eene parade in het kamp, in plaats der gendarmen, turksche schildwachten en onderofficiers, benevens eenen officier tot het overnemen van het wachtwoord verordend. Het vijftigste wordt ons kamp bezocht door den opperbevelhebber *Chosrew-Pacha* en den adjudant-generaal, *Muschir-Achmed-Pacha*. Ingenomen met het vrolijk en gezond voorkomen van onze soldaten, wonen zij alle militaire oefeningen bij; de laatstgenoemde neemt er zelfs deel aan, en maakte nog onlangs met uitstekende nauwkeurigheid en behendigheid, te gelijk met een turkschen kolonel der artillerie, die hem vergezelde, bij een kanon alle noodige handgrepen tot de lading.”

KARLSRUHE (BADEN) den 20. Mei.

Z. K. H. de Groothertog heeft heden in persoon de Staten-Vergadering geopend. In zijne aanspraak kondigt Z. K. H. aan, dat de wetten op de drukpers en op de daarbij bepaalde straffen, eenige modificatien vorderen, welke zullen voorgesteld worden. De Groothertog verklaart in zijne aanspraak, dat hij, door den geest van vrede en eendragt geleid, hoopte dienzelfden geest bij de leden te zullen ontmoeten, als vertrouwende op hunne vaderlandsliefde en op de getrouwheid hunner gevoelens.

STUTGARDT (WURTEMBERG) den 20. Mei.

Den 17. dezer zijn twee personen, de bierbrouwer *Frank* en *Eduard Schmidlin*, zoon van onzen overleden minister van binnenlandsche zaken, gearresteerd en in de gevangenis gebracht. De reden weet men niet.

— Heden heeft de staatsraad *von Schlayer*, voorloopig belast met de portefeuille van binnenlandsche zaken, de vergadering der Staten van het Koninkrijk Wurtemberg met eene aanspraak geopend. In deze redevoering worden de Kamers uitgenoodigd met kalmte, voorzigtigheid en vertrouwen te raadplegen over de voorstellen des gouvernements, hetwelk van zijnen kant belooft, de voorstellen ter verbetering, in het algemeen belang des lands, gaarne te zullen ontvangen.

HAMBURG den 21. Mei.

Uit Denemarken schrijft men van den 15. dezer: „Op een veld van het landgoed *Broholm*, in Fuhnen, hetwelk zich tot aan de Groote Belt uitstrekt, werd in het vorige jaar, bij het ploegen, een stuk van eenen gouden ring gevonden; tenzelfden tijde ontdekten men op deze plaats de sporen van eenen Burg met wallen en grachten. De eigenares, de weduwe *von Sehestedt* liet opgravingen doen, en kwam alzoo in het bezit van eenen wezenlijken schat, bestaande in massief gouden ringen, munten, amuletten, enz., te zamen bedragende 119 stuks, wegende 7 à 8 ponden, welker waarde op verscheidene duizende rijksdallers wordt geschat. Men beweert, dat deze oudheden uit den heidenschen tijd, vermoedelijk uit de 5de en 6de eeuw afstammen. Deze kostbare voorwerpen der oudheid zijn te Koppenhagen aangekomen.”

Ons *Journal* behelst heden het volgende artikel:

„Er zijn lieden, die niet weten, wat de vrijheid van drukpers, onder een geheel liberaal gouvernement, is. Wij zullen het hun thans zeggen, met de dagbladen uit België in onze handen.

„In België bestaat de vrijheid der drukpers, en te Gent verschijnt, krachtens die vrijheid, een dagblad, *le Messenger de Gent* genaamd. De wettige grondstelling is overal, alwaar geen censuur bestaat, dat de schrijver voor de regtbanken moet verantwoorden wat hij schrijft. De *Messenger* beschuldigd van zich al te veel vrijheid te hebben veroorloofd, zoo heeft men den redacteur en den uitgever in de gevangenis gehaald; zij zijn voor de regtbank gebracht, gehoord, geoordeeld en vrijgesproken. Dit was dus eene gedane zaak.

„Doch dat was voor de liberale Belgen niet voldoende. Zich in plaats van de regtbanken, van de regters en van de wetten stellende, hebben eenige officiers van het belgische leger besloten, de schrijvers, welke de regtbanken onschuldig vonden, met eene karwats te straffen. In Frankrijk en in Engeland bestaan wetten om de misdaden te straffen; in Duitschland bestaat eene censuur om dezelve te voorkomen. In België staat het aan elk vrij, om zich als weigever, als regter, als beul, met eene karwats in de hand, op te werpen. Schrijft er wat gij wilt, maar gij wordt aangevallen en afgerost naar goedvinden van den eersten persoon, die uw artikel niet heeft goed gevonden, ofschoon deze menigmaal niet eens kan lezen. Dit stelsel van wraak, in België georganiseerd, wordt genaamd *vrijheid der drukpers*.”

FRANKFORT den 22. Mei.

De St. Simonisten, die uit Frankrijk in Duitschland zijn gekomen, hebben hetzelfde lot getroffen als die in Konstantinopel; zij zijn afgewezen. Van Württemberg waren zij te Augsburg gekomen. Hunne kleederdracht met roode mutsen, die aan de Jacobijnen doen herinneren, en hunne lange baarden, verwekten veel opziens; de politie van Augsburg heeft hen naar Ulm terug gevoerd, zoodat zij naar Frankrijk zullen moeten terug keeren.

— Uit Zwitserland schrijft men van den 20. Mei, dat in de zitting van den Landdag van den 13. Mei eene depeche van den zwitserschen zaakgelaste te Parijs, den heer *von Tschann*, is voorgelezen, waarin hij aankondigt, dat hij alle pogingen bij het fransche bestuur heeft aangewend, ten opzichte der Polen, die uit Frankrijk naar Zwitserland zijn gekomen, en dat deze zijne pogingen door andere buitenlandse gezanten zijn ondersteund geworden; doch dat Frankrijk bij deszelfs besluit blijft volharden, die Polen niet meer in Frankrijk toe te laten. — Deze kennisgeving is aan de onderscheidene kantons medegedeeld.

— Uit Schaffhouse geeft men een nader verslag nopens den tegenstand, welchen de gemeente Hallau aan den dag heeft gelegd, bij het afwijzen van de Badensche troepen, die eenen doortocht hadden verzocht, waarin beweerd wordt, dat die tegenstand niet aan ongehoorzaamheid, maar aan vaderlandsliefde moet worden toegeschreven.

De kommandant der badensche troepen had wezenlijk den doortocht voor zijne troepen door dat kanton verzocht, en zulks was hem toegestaan. Men had zelve de grenzen en den weg bepaald, langs welchen men in het kanton zou komen; de gemeenten hadden daarvan kennis gekregen, en een commissaris van Schaffhouse was afgezonden om hen te ontvangen en te vergezellen. Doch de badensche troepen hadden eenen verkeerden weg ingeslagen en kwamen op het bepaalde punt niet aan, maar bij Hallau, alwaar de inwoners, onkundig van hunne komst zijnde, te wapen snelden, riepen dat de onzijdigheid van het Zwitsersche grondgebied was geschonden, en dat geheel Zwitserland zich daar tegen moest verzetten. Gelukkiglijk bevond zich aldaar een officier van Schaffhouse, welke zich naar den kommandant van het Badensche detachement begaf, en hem vroeg of hij eene order van het bestuur van Schaffhouse had. Op zijn ontkennend antwoord, verklaarde hij dat het Zwitsersche grondgebied niet aldus kon overgetrokken worden, waarom hij hem verzocht terug te keeren. De badensche officier voldeed hieraan en sloeg eenen anderen weg in.

Den 13. werd de groote raad buitengewoon vergaderd, om zich met deze zaak bezig te houden. Na de rapporten gelezen en beraadslaagd te hebben, werd het volgende besluit genomen:

10. De autorisatie door het gouvernement gegeven is goedgekeurd, dewijl het, door het verleenen van dien doortocht, met de daarbij gemaakte bepalingen, die de zwitsersche onzijdigheid volkomen waarborgen, deszelfs magt niet heeft overschreden.

20. De tegenstandbieding van de gemeente Unter-Hallau wordt afgekeurd.

30. Het gouvernement wordt gelast, voor de competente regters te brengen de bewerkers van dien tegenstand, opdat zij zullen gestraft worden.

F R A N K R I J K.

PARIS den 21. Mei.

In de kamer der afgevaardigden worden de beraadslagingen over de grieksche geldleening voortgezet. De oppositie is er tegen, en wil niet, dat Frankrijk, met Engeland en Rusland, die leening voor een derde zal garanderen. De heer *Merilhou* wil dezen waarborg en dus ook de beraadslagingen daarover uitgesteld hebben, tot dat Rusland het turksche grondgebied weder zal hebben ontruimd. De ministers zijn daar tegen, en willen die geldleening onvoorwaardelijk hebben aangenomen.

— Gisteren heeft de russische ambassadeur een lang onderhoud met den Koning over de Oostersche zaken gehad. Rusland verklaart openlijk, dat het, in weerwil van Frankrijk, de Porte zal blijven ondersteunen. Onze oppositie beschuldigt het ministerie van zwakheid, door dien het Rusland in het Oosten niet genoegzaam tegenwerkt.

— Gisteren zijn er bij het ministerie van binnenlandsche zaken weder berichten ontvangen uit de Westelijke provincien, die van oproerige bewegingen der Chouans gewag maken.

— Onze troepen hebben in Algiers steeds met vijandelijke arabische stammen te worstelen, welke hen nu en dan aanvallen en verontrusten, of die stammen, welke met ons in goede verstandhouding staan, bevechten en berooven. Verscheidene vijandelijke stammen hadden aldus de Beni-Urgins, onze bondgenooten, overvallen en hun vee geroofd, gelijk zij het vee van onze troepen te Bona gedeeltelijk hadden weggevoerd, als ook vele paarden, muilezels, enz. De generaal *d'Uzer*, kommandant van Bona, vernomen hebbende, dat de stam der Oudet-d'Attia, vijf mijlen van daar gelegen, de geroofde goederen in bezit had, en dat het ook die stam was, welke ons kortings 80 ossen had ontnomen, besloot denzelven daarvoor te straffen. Den 21. April deed hij des nachts uit Bona uitrukken 520 man kavalerie, onder bevel van den kolonel *Perregaux*, terwijl hij zelve met 800 man infanterie en eene batterij artillerie volgde. In stilte trok men voort, en bij het opkomen van de zon was de stam Oudet-d'Attia omsingeld. Op het eerste schot, snelde de stam van Beni-acoub, welke ons zeer vijandelijk is, toe met kavalerie en infanterie. Er ontstond al dadelijk eene levendige fusillade, gedurende welke de kolonel *Perregaux* het buit gemaakte vee weg deed drijven. De vijand viel woedende op ons aan; doch twee charges der kavalerie verdreven hem, latende hij 31 dooden op het slagveld, terwijl 6

Arabieren werden gevangen genomen. De generaal *d'Uzer* nam het ons geroofde vee terug, en verdeelde het andere onder de stammen, aan wie dezelve waren ontnomen. Deze les aan de Arabieren gegeven is van eene goede uitwerking geweest.

— Er worden voorbereidelen op het kasteel van Blaye gemaakt, tot het vertrek van de hertogin van Berry. Men zegt, dat er orders gegeven zijn, om de hertogin nog in deze maand naar Palermo over te voeren. — Haar gemaal, de graaf *de Luchesi Palli*, wordt in Parijs verwacht, en zal zich, na bekomen verlof, naar Blaye begeven. Men verneemt thans stellig, dat het huwelijk tusschen den graaf en de hertogin, drie dagen vóór het vertrek van de hertogin naar Marseille, te Mafsa, in de kapel van het spaansche consulaat, is voltrokken geworden.

PARIS den 23. Mei.

Gisteren is de wet nopens de grieksche geldleening, zoo als dezelve door het ministerie is voorgedragen, met 175 tegen 112 stemmen aangenomen.

— Men zegt, dat in den raad des Konings dezer dagen is gehandeld over de ontbinding van de kamer.

— Ook alhier houdt men de zaak tusschen Holland en België voor zoo goed als vereffend. Men zegt, dat de Koning der Nederlanden een voorloopig verdrag heeft goedgekeurd.

— Een koerier gisteren uit Madrid alhier aangekomen, heeft eenige verlegenheid bij ons ministerie te weeg gebracht. Er is raadsvergadering gehouden. Het schijnt, dat Rusland meer en meer invloed in Spanje begint te bekomen.

— Te Brest is den 13. dezer eene vrouw overleden in den ouderdom van 101 jaren; en te Bapaume een man van 102 jaren oud.

— De berichten uit Oporto zijn gunstig. Volgens eenen brief van den 13. Mei, had een regiment kavalerie van don *Miguel* zich voor don *Pedro* verklaard, en zich tot een guerilla georganiseerd. Men zag een aanval van den kant van don *Pedro* te gemeet.

E N G E L A N D.

LONDEN den 22. Mei.

Tusschen onzen staatsminister *Palmerston*, den franschen gezant *prins de Talleyrand* en den Nederlandschen gezant *Dedel* hebben in de laatste dagen drukke bijeenkomsten op het *Foreign-Office* plaats gehad, en heden kondigen onze dagbladen aan, dat aldaar gisteren morgen een voorloopig verdrag tusschen Engeland, Frankrijk en Nederland geteekend is. Zeker is men in de belgische onderhandelingen verder gevorderd dan men tot heden schijnt geweest te zijn. Heden is er een Koningsbode over Hamburg naar Peterburg gezonden. Een ander koerier is over Rotterdam naar Berlijn gezonden; en van wege den Nederlandschen ambassadeur is een referendaris van buitenlandse zaken heden naar den Haag vertrokken, die weinige dagen te voren met voorstellen van wege het Nederlandsche hof alhier was aangekomen. Deze voorstellen zijn door Engeland en Frankrijk goedgekeurd. Men schijnt de bekrachtiging van Rusland, Pruisen en Oostenrijk ook te verwachten.

— Ons dagblad *the Courier* zegt deswege: „Wij hebben ons gedurende eenigen tijd onthouden van gewag te maken van de ongegronde en tegenstrijdige geruchten nopens eene vereffening van het Hollandsch-Belgische vraagpunt. Thans kunnen wij verzekeren, dat de Koning der Nederlanden toegestemd heeft tot eenen onbepaalden wapenstilstand en tot de vrije vaart op de Schelde, welke zullen blijven bestaan, zoo lang de onderhandelingen voortduren over een bepaald vredes-verdrag tusschen de beide landen.

„Onder deze omstandigheden kan men genoegzaam met zekerheid zeggen, dat het embargo op de Nederlandsche schepen zonder verwijl door Groot-Brittannie en Frankrijk zal worden opgeheven, en dat de Nederlandsche gevangenen in Frankrijk de vrijheid zullen bekomen, om naar hun land terug te keeren.”

— *The Times* verkondigt dit bericht op de volgende wijze: „Het is met het grootste genoegen, dat wij kunnen aankondigen, dat gisteren door de gevolmagtigden van Groot-Brittannie, Frankrijk en Holland een preliminair traktaat geteekend is. Ingevolge deze overeenkomst zullen de engelsche en franche embargo's op de hollandsche schepen in de havens van Engeland en Frankrijk opgeheven, en van den kant van het Hollandsche gouvernement de stremming der vaart ingetrokken worden. De dienst van het gecombineerde engelsche en franche smaldeel zal dus insgelijks eindigen, daar de gemeenschap tusschen Frankrijk, Engeland en Holland nu op denzelfden voet staat terug te komen, op welken dezelve voor de franche expeditie in België in de maand November II. was. Het hollandsche garnizoen van Antwerpen, nu krijsgeslagen in Frankrijk, zal, luidens deze zelfde overeenkomst, vrijgegeven worden; terwijl de wapenstilstand tusschen Holland en België zal blijven voortduren, tot dat het definitief traktaat eener voortdurende afscheiding zal zijn gesloten, en tot op dat tijdstip zal insgelijks de vaart op de rivier de Schelde vrij zijn.”

— Te Birmingham is eergisteren eene groote volks-bijeenkomst gehouden, op welke men zegt, dat 70 à 80 duizend menschen tegenwoordig geweest en waarin besluiten genomen zijn, strekkende om Z. M. te verzoeken, deszelfs tegenwoordige ministers hun afscheid te geven.

N E D E R L A N D E N.

UTRECHT den 25. Mei.

De belgische dagbladen van den 23. en 24. dezer leveren nieuwe bewijzen op van den ongelukkigen toestand waarin België verkeert. Plundering en moord is, even als in 1831, weder aan de order van den dag. Antwerpen is den 21. en 22. dezer, het tooneel van verwarring geweest. Het gemeen schijnt door het belgische gouvernement tot deze geweldadigheden opgeruid, even als onder het bestuur van den regent *Surlet* plaats heeft gehad. — Het huis alwaar het *Journal du Commerce* wordt uitgegeven, is door het volk geplunderd. Intusschen heeft dat dagblad het volgende verslag van het gebeurde doen drukken en verspreiden.

„ ANTWERPEN den 22. Mei:

„In den loop van gisteren zijn een majoor en een ander officier nogmaals naar onzen redacteur en chef komen vragen. Deze heeren hebben ons ditmaal stellig verklaard, dat wanneer laatstgemelde volstrekt niet wilde vechten, zij hem door hunne knechts zouden laten doodslaan. In den avond schoonden talrijke en luidruchtige volkshoopen op de Place de Meir en rondom het lokaal van de nieuwe sociëteit *de la Loyauté* te zamen. Twee van de leden der sociëteit de deur niet hebbende kunnende binnenkomen, daar de portier reeds zware bedreigingen had gekregen, keerden ten hinnen terug, toen eene hande moordenaars, voor een deel uit matrozen bestaande, zich op hen wierp, hen mishandelde, verminkte en voor dood op weinige schreden afstand van de kazerne der minnebroeders liet liggen. Eindelijk werden deze heeren, geheel bebloed en met gescheurde kleederen, naar het lokaal der politie gebracht.

„De heer *van Cutsem*, substituut van den procureur des Konings, op het geweld toegeschoten, is, zegt men, door den razenden hoop

overvallen, op het oogenblik, waarop hij de menigte bevredigende woorden wilde toespreken; zijn behoud heeft hij alleen te danken aan de ambtenaren der brievenpost, die hem in het bureau hebben getrokken.

„Alles scheen tegen middernacht rustig te worden. Het was slechts de kalmte, die den storm voorafgaat: want tusschen middernacht en één uur werd de woning van onzen uitgever *Delrue* aangevallen, met nog grooter geweld dan onder den regent in 1831. Dikmaal is geen meubel ongeschonden gebleven, overal waar deze ellendelingen zijn doorgedrongen. Alles is verbrijzeld en weggeroofd.

„Nog is de woning door het volk omgeven; geen vriend durft dezelve naderen. Eerst tegen 7 ure des morgens heeft zich een politie-agent met eenen pompier vertoond. Er wordt openlijk gezegd, dat dit schandtooneel dezen nacht herhaald moet worden. Wij hebben evenwel klagten ingeleverd. De overheid is van het gebeurde onderrigt. Wij zijn niet buiten de wet gesteld: laten wij dan de hoop voeden, dat onze overigheid haren pligt zal weten te betrachten, en wij geen verdere rampspoeden meer te betreuren zullen hebben.”

— Het *Journal d'Anvers* deelt nopens deze gebeurtenis het volgende mede:

„Sinds twee dagen werden er gewelddadigheden voorspeld; de regering zelve was daarvan onderrigt. De aandacht werd geleid naar eene nieuwlings opgerigte Sociëteit, welke door links verspreide geruchten werd afgeschilderd, als te zamengesteld uit vijanden van het tegenwoordige gouvernement. Men sprak zelfs van eene installatie, waarvan hogtans blijkt nimmer eenige kwestie geweest te zijn. Dingsdag avond omstreeks acht ure werd het gebouw dier Sociëteit aangevallen door eene volksmenigte, welke wij geen naam kunnen geven. Twee personen, die zich derwaarts begaven of van daar kwamen, werden overvallen en een van beiden ontving aan het hoofd zware kneuzingen. Het was de heer *Geelhand*, voormalig afgevaardigde en gewezen vice-president der regtbank, een man, die te Antwerpen algemeene achting bezit; hij had zijnen broeder bij zich, die overal bekend is wegens de zachtheid van zeden en geaardheid. Beiden werden naar het regeringsgebouw gebracht, terwijl het voorkomen van den eersten, wiens hoofd vreeselijk was bebloed, afschrik en medelijden inboezemde.

„In een oogenblik des tijds was eene talloze volksmenigte bijeen getroond, weshalve men pogingen in het werk stelde, om grooter onheil te verwekken. Een substituut van den procureur des Konings, die zich prijzenswaardig als beschermer der orde en wetten heeft gedragen, is mishandeld, en een kommissaris der politie is het voorwerp van volksverwenschingen geweest.

„De generaal *Buen* begaf zich naar het tooneel der wanorde, en aan zijne pogingen heeft men te danken, dat het lokaal der Sociëteit, hetwelk met eene onbeschrijflijke woede was aangerand, niet geplunderd is geworden of andere buitensporigheden bedreven zijn. Ten tien ure waren van de volkszamenroeping nog slechts weinige sporen overgebleven.

„Nu moest men denken, dat alle wanorde had opgehouden; doch dezen ochtend (Woensdag) vernam men, dat te middernacht een volkshoop getogen was naar het woonhuis des uitgevers van het *Journal du Commerce*; de gansche pui van dat huis is vernield, zelfs schijnt het, dat de meubelen in onderscheidene kamers zijn verbrijzeld; deze expeditie is zonder tegenkanting begonnen en volvoerd.

„Het algemeen gevoelen is, dat deze tooneelen zijn voorzien, doch geene middelen daartegen beraamd geworden. De ministers zullen op het nationale spreekgestoelte eene allervreeselijkste beschuldiging hebben te verduren, want zij hebben laten begaan, hetgeen zij konden verhinderen. Wij bezweren en smeeken den Koning, wiens edele gevoelens ons bekend zijn, toch als Souverein te spreken en het schandelijke stilzwijgen te doen ophouden, hetwelk door den *Moniteur* nopens afschuwelijk gebeurtenissen en de algemeene orde onderst boven werpende leertellingen wordt in acht gehouden. Wij hebben de onvoegzame lastering, aan welke de Souverein ten doel stond, afgekeurd; met dezelfde onpartijdigheid en hetzelfde gevoel van waarheid beschuldigen wij de zorgeloosheid der ministers en hun strafwaardige stilzwijgen.

„De heer *Geelhand* heeft Woensdag ochtend menigvuldige bezoeken ontvangen; hij is adergelaten, en ofschoon zwaar mishandeld, baart toch zijn toestand geene zorgen.”

— De *Emancipation* van den 24. Mei deelt de berigten nopens de plundering in Antwerpen nog uitvoeriger mede; onder anderen voegt dat dagblad er bij: „Behalve de beide heeren van *Geelhand* *Dela-falle*, den substituut-procureur des Konings van *Cutsem*, en den kommissaris van politie *Deduwe*, zijn nog verscheidene andere personen aangevallen en mishandeld. De grootste ontsteking heerscht in Antwerpen; verscheidene families hebben de stad verlaten, om zich op het land te begeven.

„De heer *Baekker*, zoon van een onzer schepenen, heden morgen (23. Mei) langs het bassin wandelende, werd vervolgd en mishandeld, om dat hij een grijsen hoed droeg. Sedert die gebeurtenis zijn alle witte of grijze hoeden verdwenen.”

UTRECHT den 26. Mei.

De Gentsche berigten van den 24. dezer deelen twee publicatiën van het stedelijk bestuur mede. Bij de eene wordt gezegd, dat het lokaal der sociëteit *la Loyauté* zal worden gesloten en dat aldaar, tot nadere bepaling, geene zamenkomsten zullen gehouden worden. De bewaking van dat lokaal is aan de gewapende magt toevertrouwd. De tweede publicatie, gedagteekend den 22. dezer, luidt als volgt:

„Medeburgers! De openbare rust is gisteren avond grovelijk gestoord geworden.

„De overheden zijn wakende, het militaire gezag ondersteunt hen, eene toereikende krijgsmagt is beschikbaar gesteld. Mogen toch de goede burgers zich gerust stellen en zich van alle volkszamenroeping verwijderd houden.”

— De *Messenger de Gand* van den 24. dezer deelt het volgende artikel mede:

„Uit de dezer dagen bijgewoende tooneelen blijkt ten duidlijkste, dat door gansch België andermaal een stelsel van vernieling, plundering en moord wordt georganiseerd. Het is eene herhaling der tooneelen van 1830 en 1831. Indien het gouvernement zich door zulke regering-loosheid denkt te bevestigen, zoo dwaalt het. Die regeringloosheid zal eindigen of met deszelfs omverwerping, of met het besluit der Mogendheden om een eind te maken aan de afschuwelijke overvallen, op welke eene horde terroristen en Septembristen zich inbeeldt hate verschoeielijke dwingelandij te kunnen gronden.”

— Uit Brussel deelt men van den 24. dezer de volgende berigten mede:

„De post van Gent naar Brussel is dezer dagen des nachts bij het dorp Oordeghem, door eenige gewapende personen aangehouden. Zij grepen de teugels van het paard, op het oogenblik dat de postilion tegen de hoogte reed; doch deze sloeg links en rechts met zijnen zweep, en aan de snelheid van het paard had hij zijn behoud te danken.

„De ongeregeldeheden duren op het platte land voort. Den 17. Mei drongen te Waesmunster, een dorp bij Dendermonde, Oost-Vlaanderen, eenige gewapende personen bij den heer *P. J. Stels* binnen, bragten hem verscheidene slagen op het hoofd toe, wierpen hem in den kelder, waarna zij het huis plunderden.

„In *des Petits-Carmes* zijn verscheidene personen gevangen gezet; onder anderen: de onder-luitenant *Bouton* van het 2de reg. jagers, die zijnen kameraad heeft te nedergehaald; de conducteur van Luik, *Guéron*, uit hoofde van rebellie. (?) *Albert Gericq*, uit Hanover, om dat hij geene passen had; enz.

„De burgemeester *Joseph Claes*, van Sterrebeek, die den 6. April j. *Catherina Demuylder* heeft doodgeschoten, om dat deze vrouw zich op zijn landgoed bevond, is door de gezworenen vrijgesproken, als beschouwende deze daad als eene wettige verdediging.

„Woensdag is het bosch te Arlon door kwaadwilligheid in brand gestoken. De generaal *Tabor* heeft zich met eene compagnie grenadiers derwaarts begeven, om den brand, zoo mogelijk, te stuiten.

„Te Bierges, bij Hal, is eene woning door kwaadwilligheid in brand gestoken. De justitie doet onderzoek.”

— De *Lynx* behelst het volgende artikel:

„In België vond men zich onder het bestuur van Koning *Willem* niet vrij genoeg, niet gelukkig genoeg; met behulp en onder invloed van vreemden, maakte men dus eene revolutie, die ons eenen overvloed van geluk zou aanbrengen. Welke zijn thans de vruchten van deze revolutie? Het bestuur der wetten is vervangen door het bestuur van den labeel en van de karwats (*gouppillon*): dit is voor het morele gedeelte; de rijkdom en de welvaart zijn vervangen door ellende: dit is de verandering voor het materiele gedeelte. Regeringloosheid en geweld van binnen; schande en verachting van buiten. Zie daar ons lot. Het is onder de bescherming van het liberale Frankrijk, van dat zoogenaamde *herborene* (*régénérée*) Frankrijk, dat een staat van zaken, zoo vernederende voor ons land, voortduurt; het zijn de edele zonen van Frankrijk die bij ons dienst komen nemen, onder de vanen der duisternis (*obscurantisme*) en des gewelds, (*de la force brutale*), en het zijn Belgen, ofschoon klein in getal, wier moorddadige handen de vernieling van ons schoon vaderland willen voltooien.

„Hier komt een franche opper-officier op het tooneel, om onder de troep de rol van agent van politie te spelen, en tevens als voórvechter van eenen meester dien hij gekozen heeft; daar schijnt zich een generaal van dezelfde natie niet om de verschoeielijke daden goed te keuren, door eenige satelliten of handlangers van het gezag, geplaatst tegen eene Sociëteit, die 700 leden telt, waaronder de aanzienlijkste burgers van de tweede stad des rijks (Gent.) Op andere plaatsen ziet men plunderingen, bedreigingen, en gewelddadigheden, begaan door zoogenaamde officiers der Koninklijke garde; voorbedachte aanrandingen (*guet-à-pens*) door opgeruide lieden; agenten van het bestuur, die de justitie weêrhouden en de wetten vertrappen: zie daar eene korte schilderij van onzen tegenwoordigen toestand, de laatste snijptrekkings van eene, bij eene algemeene verwerping, stervende magt, van eene magt, die zich zelve vernietigt, door de toevlugt tot geweld en driftten (*passions brutales*) te nemen, ten einde haar magtelooz bestaan te verlengen.

„Deze gewelddadigheden, die door het ministerie en eene hogere magt worden aangezet en aangemoedigd, zullen de laatste verleide aanhangers der revolutie van dezelfde loscheuren; deze gewelddadigheden ondermijnen beter dan al de vereenigde liberalen kunnen doen, de laatste trappen van den troon op het slijk der barricades opgerigt.

„Blenzige schotfchrift-schrijvers, thans ministers, gij hebt het werk der beschaving omver geworpen; uw werk van dwingelandij zal op zijne beurt omver worpen worden.

„Om tot de vervulling van uwe schandelijke oogmerken te komen, hebt gij niet gevreesd het zuiverste, dat in ons land was, te belasteren en te schenden; gij hebt de zwadder des lasters in overvloed (*à pleins flois*) over de familie van den eerbiedigsten vorst geworpen; gij hebt hem beleedigd, als Vader, als Koning; gij hebt door uwe laaghartige beschuldigingen, gezocht de gevoeligste zijde van zijn deugdzaam hart te treffen. Denkt gij, dat men vergeet uwe verschoeielijke handelwijzen en intrigues, om den luister van zijne deugden te verduisteren, om eenen vorst, de lieide van alle Belgen waardig, aan de verachting prijs te geven, en om zelfs de reputatie of eer van de deugdzaamste der vorstinnen aan te randen; gij hebt geene middelen onbepaald gelaten, om den troon te doen instorten, op welkers overschot gij u hebt verheven; en toen men u, in plaats van te neder te slaan (*àssommer*), zoo als gij thans uwe vijanden laat nedervallen, voor de regtbank bragt, welk een geschreeuw maakte gij toen, en hoe klagdet gij over de dwingelandij, toen de justitie al te genadig met u leefde! — Gij hebt regtbanken; doch gij durft uwe tegenstrevers er niet voor brengen; gij laat hen door moordenaars aanvallen. Dit is de vrijheid, die gij ons bezorgd hebt!”

— Aan het bureau van den *Lynx* hebben zich Maandag en Dingsdag nogmaals herhaaldelijk officieren van het korps guides verzoegd, met aandrang om de redacteurs, of althans de schrijvers van eenige geplaatste artikels te kennen, doch het antwoord ook in het blad zelve gegeven was, dat men deswegens alleen voor de reg bank verantwoordelijk was. De eigenaarster van dit dagblad heeft bovendien aan den generaal *d'Hane de Steenhuyze*, kommandant van het korps guides, eenen brief gezonden en openbaar gemaakt, waarin zij hem, als chef, op de nadrukke-lijkste wijs verantwoordelijk stelt voor al de gevolgen, die uit de minste bedreiging of aanval tegen hare persone of eigendommen, door officieren van zijn korps gedaan, konden voortvloeien.

BURGERLIJKE STAND.

Bij DEN BURGERLIJKE STAND te Utrecht zijn van den 19. tot den 26. Mei 1833 ingeschreven:

Gehuwden 5 Paar, Geborenen 21, Overledenen 30, waaronder de Overledenen in het Groot Rijks-Hospitaal mede begrepen zijn.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHER MARKT, OP DEN 25. MEI 1833.

Witte Tarwe van f 7.75 tot f 8.25; *Rode Tarwe* van f 6.75 tot f 7.25; *Rogge* van f 5.50 tot f 6.00; *Gerst* van f 3.50 tot f 4.00; *Boekweit* van f 5.40 tot f 5.80; *Haver* van f 2.75 tot f 3.25 de muidde; in *Witte Bonen*, *Witte Erwt*, *Groene Erwt* en *Gradauwe dito* en *Capuc.* geen handel; *Bater* van f 0.50 tot f 0.70 het pond; *Kaas* van f 31.50 tot f 35.00 de 100 ponden; *Aardappelen* van f 0.50 tot f 0.80 de muidde; *Rundvleesch* van f 0.50 tot f 0.54; *Kalfsvleesch* van f 0.57 tot f 0.67; *Schapen- of Lamsvleesch* f 0.40; *Varkensvleesch* f 0.40 het pond.

